

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.656 van 10 maart 2014
in de zaak A. 210.813/X-15.620.**

In zake : 1. Marc RENIERS
 2. Else WIERINCKX
 3. Guido NAEYAERT
 4. Hilde GOVERS
 5. Michel HAMROUNI
 6. Wendy MEYERS
 7. Christiaan MARIËN
 8. Hilda VAN DEN SANDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Laurens Storms
 kantoor houdend te 3110 Rotselaar
 Echostraat 8
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE HOLSBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf Van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gemeenteraad van Holsbeek van 3 september 2013 houdende de “definitieve vaststelling van de rooilijn- en onteigeningsplannen Gravenstraat (deel 1 en 2, met uitzondering van de inname 10) en Bruul (deel 1 en 2); met de bijhorende onteigeningstabellen gedateerd op 4 maart 2013 en aangepast op 4 april 2013, alsook het bijhorend verslag dd. 4 april 2013, zoals opgemaakt door het studiebureau Grontmij Belgium NV” en “het gratis verwerven ten algemene nutte van de innemingen op voormelde rooilijn- en onteigeningsplannen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurens Storms, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Stijn Verbist, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Bij besluit van 28 mei 2013 beslist de gemeenteraad van de verwerende partij onder meer om 1) de rooilijn- en onteigeningsplannen voorlopig vast te stellen voor de “Gravenstraat – deel 1 en deel 2” en de “Bruul – deel 1 en 2” (artikel 1), 2) “[a]kkoord te gaan om, naar analogie met voorgaande wegenisprojecten, de innemingen gelegen in woongebieden gratis en in der

minne te verwerven” en in “landbouwgebieden te vergoeden tegen de officiële schattingsprijs vastgesteld door de ontvanger van registratie” (artikel 2), “[d]e aktes van grondafstand te verlijden voor de burgemeester” (artikel 3).

De beslissing is ingegeven door 1) “het Aquafinproject 20.313 voor de aanleg van een collector die alle vuilvracht van project 20.678 ‘collector Droge beek fase 2’ opvangt en afvoert naar het RWZI van Rotselaar” en “bijkomend” 2) het feit dat de verwerende partij “in de Gravenstraat en de Bruul de volledige aanleg van de rijweg in asfalt voorziet” en haar wens om “in beide straten nieuwe fietspaden [...] aan te leggen langs beide zijden van de weg”, en door de vaststelling dat 1) “de huidige grenslijn van het openbaar domein langs de Gravenstraat [...] en Bruul [...] onvoldoende ruimte biedt voor de geplande werken” en “voor de aanleg en uitvoering van bovenvermelde werken een rooilijnbreedte van minimaal 12 meter noodzakelijk is, zodat de opmaak van nieuwe rooilijn- en innemingsplannen noodzakelijk zijn”.

4. De verzoekende partijen zijn eigenaars en bewoners van een woning met tuin binnen het plangebied.

De verzoekende partijen - Mark Reniers en Else Wierinckx (inneming 14), Guido Naeyaert en Hilde Govers (inneming 15), Michel Hamrouni en Wendy Meyers (inneming 18) en Christiaan Mariën en Hilda Van Den Sande (inneming 11) – dienen tijdens het openbaar onderzoek een gelijkluidend bezwaar in.

Zij schrijven dat zij akte nemen van het voornemen van de gemeente, dat het hen “niet geheel duidelijk [is] welke uw concrete plannen precies zijn met betrekking tot onze eigendom”, dat “een eventuele goedkeuring van het ontwerp [...] volstrekt onwettig is” en dat “[o]ok het geplande onteigeningsinitiatief [...] volstrekt onwettig” is. Zij verzoeken om “het ontwerp van rooilijn- en onteigeningsplan niet goed te keuren”.

Op een uitnodiging van de burgemeester van de verwerende partij antwoorden de respectievelijke verzoekende partijen op 20 augustus 2013 dat hun “bezwaarschrift [...] voldoende duidelijk is”, dat zij hun “standpunt over deze kwestie voorlopig niet op een andere manier [wensen] te formuleren” en dat zij daarom niet op de uitnodiging kunnen ingaan.

5. Het bestreden gemeenteraadsbesluit van 3 september 2013 beantwoordt de bezwaren van de verzoekende partijen als volgt:

“Overwegende dat de bezwaarindieners de door hen beweerde ‘onwettigheid’ van het ontwerp van rooilijn- en onteigeningsplan, weinig toelichten en motiveren. Men deelt enkel mee dat het voor hen geheel onduidelijk is welke de concrete plannen zijn die de gemeente wenst uit te voeren op hun eigendommen;

Overwegende dat de rooilijn- en innemingsplannen voldoen aan al de wettelijk vooropgestelde eisen en het openbaar onderzoek gevoerd werd volgens het van kracht zijnde rooilijnendecreet van 8 mei 2009, zodat er geen enkele reden is waarom de vaststelling van deze plannen onwettig zou zijn;

Overwegende dat de rooilijn- en onteigeningsplannen enkel dienen om de grens van het openbaar met het privé domein aan te duiden, en niet bedoeld zijn om een duidelijk beeld te vormen van hoe dat het openbaar domein uiteindelijk zal benut of ingericht worden;

Overwegende dat het verslag van de ontwerper (goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 28 mei 2013 en eveneens ter inzage gelegd tijdens het openbaar onderzoek), de nodige informatie bevat, die vereist is bij een rooilijn- en onteigeningsprocedure;

Overwegende dat alle eigenaars van aangelanden reeds aangeschreven werden in het openbaar onderzoek bij de aanvraag van de stedenbouwkundige vergunning voor de werken;

Overwegende dat alle bewoners eveneens uitgenodigd werden op een infovergadering waar de werken werden toegelicht;

Overwegende dat van de zes tijdens het openbaar onderzoek over de stedenbouwkundige vergunning ingediende bezwaarschriften, geen enkel de riolerings- en wegeniswerken op de Bruul betrof;

Overwegende dat de indieners van deze 12 identieke bezwaarschriften schriftelijk uitgenodigd werden voor een bespreking van hun bezwaarschrift op woensdag 21 augustus 2013, doch niemand op deze uitnodiging tot gesprek inging. 10 van de 12 bezwaarindieners liet[en] schriftelijk weten dat zij hun bezwaarschrift niet wensen toe te lichten;

Overwegende dat het gemeentebestuur bereid is om rekening te houden met vragen of bemerkingen, maar het uiteraard moeilijk is om in te gaan op vragen of bemerkingen die het niet kent;

Overwegende dat de Bruul zal heraangelegd worden volgens een profiel dat sterk vergelijkbaar is met de beide andere grote wegen in Kortrijk-

Dutsel, Dutselstraat en Gobbelsrode, en derhalve eenzelfde rooilijnbreedte van 6 m uit de as van de weg gehanteerd wordt;

Overwegende dat de voorziene grondinnemingen vooral noodzakelijk zijn om de nutsleidingen in een nieuwe, afzonderlijke sleuf te kunnen leggen naast het fietspad;

Overwegende dat dit ook in het belang van de aangelanden is, omdat dit toelaat dat

- alle nutsleidingen volledig vernieuwd worden,
- de duur van de werken en de complexiteit van overkoppelingen van huisaansluitingen vermindert,
- later met een minimum aan breek- en herstellingswerken aan de nutsleidingen kan gewerkt worden zodat ook dan de hinder voor hun deur aanzienlijk beperkt wordt;

Overwegende dat na de voorziene grondafstand, deze strook voor nutsleidingen bij het einde van de werken op kosten van de gemeente terug proper aangelegd wordt met onder meer de heraanleg van de oprit van de woning tot tegen het fietspad (volgens het typeprofiel komt het nieuwe fietspad tot 5,23 m uit de as van de weg);

Overwegende dat derhalve de eigenaars slechts een minimale nuttige oppervlakte verliezen.”

Vervolgens wordt als volgt beslist:

“Artikel 1.

De rooilijn- en onteigeningsplannen

- Gravenstraat - deel 1 en deel 2, met uitzondering van de inname 10

- Bruul - deel 1 en 2

definitief vast te stellen, met de bijhorende onteigeningstabellen gedateerd op 4 maart 2013 en aangepast op 4 april 2013, alsook het bijhorend verslag dd. 4 april 2013, zoals opgemaakt door het studiebureau Grontmij Belgium NV.

Art. 2.

De innemingen op het voormelde rooilijn- en innemingsplan, gratis te verwerven ten algemene nutte.

Art. 3.

De burgemeester, de eerste schepen en de gemeentesecretaris of de personen die hen vervangen te gelasten met de ondertekening van de desbetreffende aktes.

Art. 4.

Het college van burgemeester en schepenen te gelasten met de uitvoering van dit besluit conform het rooilijnendecreet.”

IV. De ontvankelijkheid van de vordering

6. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

Grondvoorwaarden

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals deze bepaling nog toepassing krijgt op de voorliggende vordering, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoekers

8. De verzoekers stellen dat “[d]aargelaten de vraag of de loutere vaststelling van een rooilijn- en onteigeningsplan aanleiding kan geven tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, moet worden opgemerkt dat de beslissing tot het verwerven van de innames in ieder gev[a]l wel een eindbeslissing vormt die tot een dergelijk nadeel aanleiding kan geven”. Zij betogen dat zij “[d]oor de bestreden beslissing [...] rechtstreeks aangetast [worden] in hun eigendomsrecht, wat niet alleen een vermogensrechtelijk nadeel betekent, maar ook een moreel nadeel” omdat de verwerende partij “de bestreden beslissing neemt zonder de

procedure te volgen die is voorgeschreven in de onteigeningswetgeving”. Daarnaast “zijn er ook concrete en meer tastbare ernstige nadelen”. Zo creëert “de bestreden beslissing [...] een verkeersonveilige situatie” en vermindert zij “het gebruiksgenot van de weg en de aangelande onroerende goederen aanzienlijk” omdat “de bestreden beslissing [...] de rijbaan voor het gemotoriseerd verkeer versmalt”, “de straat ‘Bruul’ zeer landelijk is”, “er geen flankerende maatregelen worden voorzien”, “[h]et geringe fietsverkeer [...] sommige automobilisten nog meer [zal] overtuigen om de brede fietspaden als uitwijkmogelijkheid [...] te gaan gebruiken wanneer de brede [...] landbouw- bus- en vrachtvoertuigen het verkeer vertragen” hetgeen voor de fietsende “bewoners van de Bruul [...] uitermate gevaarlijk” is. Bovendien “gaat de verbreding van de weg ook gepaard met een vermindering van de afstand tussen de respectieve woningen van de verzoekende partijen, wat ook privacyhinder met zich meebrengt”.

Beoordeling

9. In zoverre het aangevoerde nadeel door de verzoekers in relatie wordt gebracht met de bestreden deelbeslissingen waarbij de voormelde rooilijn - en onteigeningsplannen definitief worden vastgesteld, laten zij zelf in het midden of deze deelbeslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

10. In zoverre de verzoekers een vermogensrechtelijk en moreel nadeel inroepen laten zij na zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit kan blijken dat deze aangevoerde nadelen moeilijk te herstellen en ernstig zijn en dat zij persoonlijk deze als zodanig gekwalificeerde nadelen ondergaan of dreigen te ondergaan.

11. De overige ingeroepen en volgens de verzoekers zelf “concrete en meer tastbare ernstige nadelen”, meer bepaald de creatie van een verkeersonveilige situatie en de aanzienlijke vermindering van het gebruiksgenot van de Bruul en de “aangelande onroerende goederen”, zijn, indien dit al nadelen

zouden zijn die rechtstreeks verband houden met de bestreden beslissing en ernstig en moeilijk te herstellen zouden zijn, te hypothetisch om een schorsing te kunnen verantwoorden.

12. In zoverre privacyhinder wordt ingeroepen valt niet in te zien hoe de bestreden beslissing “een vermindering van de afstand tussen de respectieve woningen van de verzoekende partijen” kan bewerkstellingen.

13. Er is niet voldaan aan één van de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde cumulatieve voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen.

14. De vordering wordt afgewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien maart 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust